

คิด

ก่อนเริ่ม

ต้องตีกรอบประเด็น ที่จะคิดเสียก่อน

ก้องเกียรติ วีระอาชากุล
สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

ผู้เขียน : นักศึกษาครับ สมมติว่า มีนักกีฬาคนหนึ่งวิ่งด้วยความเร็ว 10 เมตร/วินาที ถ้าวิ่ง 100 เมตรเขาจะวิ่งได้โดยใช้เวลาที่วินาที?

นักศึกษา : นักศึกษาต่างตอบว่า 10 วินาทีครับ

ผู้เขียน : แล้ว...ถ้าหากว่านักกีฬาคนนั้นวิ่ง 1,000 เมตร นักศึกษายังคงคิดว่าเขาจะใช้เวลาวิ่ง 100 วินาที หรือไม่? เพราะอะไร?

นักศึกษา : ถ้าตามการคำนวณก็ควรวิ่งได้ 100 วินาที แต่หากพิจารณาความเป็นจริงก็ควรใช้เวลามากกว่า 100 วินาที แต่ใช้เวลาเท่าไรก็ตอบไม่ได้ นอกเสียจากจับเวลาดูจริงๆ

ผู้เขียน : สมมติ วิ่ง 1,000 เมตร จับเวลาได้ 120 วินาที ผมถามว่า ถ้าหากผมให้วิ่ง 1,000 เมตร อีกรอบทันที นักศึกษาคิดว่าเขาจะวิ่งได้ 120 วินาที หรือไม่ เพราะอะไร?

นักศึกษา : ถ้าหากเรายึดข้อมูลเดิมก็คงจะได้ตามเดิม แต่ถ้าเรานำประเด็น ความเหนื่อยล้า เข้ามาร่วมคิดด้วยก็ควรจะใช้เวลามากกว่า 120 วินาที

ผู้เขียน : สมมติว่า ผมให้วิ่ง 1,000 เมตรรอบเดียว แต่วิ่งบนพื้นทราย นักศึกษาคิดว่าเขาจะยังคงวิ่งได้ 120 วินาที หรือไม่?

นักศึกษา : แล้วครั้งแรกที่จับเวลา อาจารย์ให้วิ่งบนพื้นไหนครับ/ค่ะ?

ผู้เขียน : แล้วพวกคุณคิดว่า พื้นแบบใดล่ะ?

นักศึกษา : ก็คิดว่าคงเป็นพื้นถนน ครับ/ค่ะ

ผู้เขียน : แสดงว่า พวกคุณคิดเอาเอง มองปัจจัยถนนเป็นปัจจัยคงที่ละสิ แล้วสรุปตอบอย่างไร?

นักศึกษา : หากวิ่งบนพื้นทรายก็ย่อมช้าว่า 120 วินาทีแน่นอน ครับ/ค่ะ

ผู้เขียน : แล้วหากว่าใส่รองเท้าแตะวิ่งบนพื้นทรายล่ะ จะวิ่ง 1,000 เมตร โดยใช้เวลาเท่าใด?

นักศึกษา : (ฮาๆ) อาจารย์กำลังจะบอกพวกเราใช่ไหมว่า พวกเราคิดเอาเองว่าถ้าวิ่งต้องใส่รองเท้าที่เหมาะกับการวิ่งละสิ

ผู้เขียน : (ยิ้ม) รู้ทันจนได้ แต่ผมอยากถามพวกคุณว่า สรุปนักกีฬาคนหนึ่งวิ่งด้วยอัตราความเร็วเท่าไรกันแน่ครับ?

นักศึกษา : ตอบไม่ได้ครับ/ค่ะ จนกว่าอาจารย์จะกำหนดปัจจัยที่เกี่ยวข้องมาให้ก่อน

ผู้เขียน : แต่ถ้าคุณต้องตอบล่ะครับ คุณจะตอบอย่างไร?

นักศึกษา : อาจารย์ค่ะ/ครับ ข้อมูลไม่เพียงพอ เราก็ไม่จำเป็นต้องตอบก็ได้ แล้วอีกอย่างมันเกี่ยวอะไรกับวิชาวางแผนการผลิตล่ะครับ?

ผู้เขียน : ถ้าผมเปรียบเปรยว่า เครื่องจักรของเราก็ือนักกีฬาและเปรียบสินค้าที่ลูกค้าสั่งทำคือประเภทของพื้นที่ใช้วิ่งละ หากสินค้าที่สั่งทำมีความแตกต่างกันมาก แม้เครื่องจักรจะไม่มีค่าว่าเหนื่อยล้าแต่ระยะเวลาในการเร่งความเร็วให้ถึงจุดสูงสุดนั้นมีโอกาสที่จะรวดเร็วไม่เท่ากัน ดังนั้น อัตราความเร็วเฉลี่ยในการผลิตสินค้าแต่ละชนิดก็ย่อมมีโอกาสเร็วไม่เท่ากัน

นักศึกษา : ไม่เข้าใจค่ะ/ครับ

ผู้เขียน : สมมติว่า พนักงานคนหนึ่งมีหน้าที่ห่อของขวัญให้ลูกค้า นักศึกษาคิดว่าการห่อของขวัญกล่องเล็ก กล่องใหญ่ กล่องใหญ่มากๆ จะใช้ความเร็วเท่ากันหรือไม่?

นักศึกษา : ไม่น่าเท่ากันค่ะ/ครับ

ผู้เขียน : ผมสมมติว่า อัตราความเร็วเฉลี่ยในการห่อกล่องเล็ก = 1 นาทีต่อกล่อง, กล่องใหญ่ = 3 นาทีต่อกล่อง, กล่องใหญ่มากๆ = 5 นาทีต่อกล่อง แล้วเจ้าของถาม

ท่านว่าพนักงานคนนี้จะรองรับการห่อของขวัญได้วันละกี่ชิ้น? เพื่อจะได้คำนวณว่าจะต้องใช้พนักงานห่อของขวัญกี่คน เพื่อรองรับความต้องการของลูกค้าทั้งหมดได้ ซึ่งหากนักศึกษายืนในสถานการณ์นี้ เจ้าของถาม เราก็ต้องตอบทุกๆ ที่ข้อมูลเราไม่เพียงพอ เราไม่มีทางรู้เลยว่าอนาคตขนาดของของขวัญจะมาแบบใด แต่อย่างไรเราก็ต้องตอบ แต่จะตอบ

อย่างไรนั้นเราควรมีหลักการ มีการตีกรอบความคิดกำหนดประเด็นที่จะคิดให้ชัดเจน กำหนดประเด็นที่ไม่เปลี่ยนแปลงบ่อยเป็นประเด็นคงที่ แล้วเราก็ค่อยทำการประเมินสถานการณ์ ซึ่งหากเรามีหลักการ ฐึ่กรอบความคิดชัดเจน เมื่อสถานการณ์เปลี่ยนเราก็จะสามารถปรับเปลี่ยนวิธีการได้ทันกับความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นได้

นักศึกษา : ไม่เข้าใจอยู่ดีค่ะ/ครับ อย่างกรณีห่อของขวัญถ้าเป็นอาจารย์จะตอบอย่างไร?

ผู้เขียน :

● สมมติว่า ผมเช็คข้อมูลเพิ่มขึ้นพบว่า 80% เป็นกล่องเล็ก 15% เป็นกล่องใหญ่และ 5% เป็นกล่องใหญ่มากๆ

● และสมมติว่า 1 วันทำงาน 8 ชั่วโมง ซึ่ง $= 8 \times 60 = 480$ นาที

➢ $80\% \text{ of } 480 = 384$ นาที เมื่อเอาไปห่อของขวัญกล่องเล็กก็จะได้ประมาณ $384/1 = 384$ ชิ้น

➢ $15\% \text{ of } 480 = 72$ นาที เมื่อเอาไปห่อของขวัญกล่องใหญ่ก็จะได้ประมาณ $72/3 = 24$ ชิ้น

➢ $5\% \text{ of } 480 = 24$ นาที เมื่อเอาไปห่อของขวัญกล่องใหญ่มากๆ ก็จะได้ประมาณ $24/5 = 4.8$ ชิ้น ประมาณ 4 ชิ้น

➢ สรุป 1 คน สามารถห่อของขวัญได้ประมาณ $384+24+4 = 412 =$ ชิ้น

➢ ปรับลด เป็นการเผื่อเรื่องความล้าสัก 12 ชิ้น (เพื่อทำให้เป็นตัวเลขกลมๆ) ดังนั้นเราก็อาจประมาณได้ว่า 1 วัน พนักงานสามารถห่อกล่องของขวัญได้ 400 ชิ้นเป็นต้น ซึ่งหากขนาดมีการเปลี่ยนแปลงสัดส่วนต่างไปจากเดิม เรายังคงสามารถปรับเปลี่ยนค่าความสามารถในการห่อของพนักงานได้เหมาะสมกับสิ่งที่เปลี่ยนแปลงในอนาคต แต่หากเราอาศัยจดจำ ทำตามคนเก่าอย่างเดียว โดยไม่สอบถามแนวความคิดการประมาณของเขา เรายังคงเป็นคนหัวสี่เหลี่ยมที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาองค์กรนั้นได้ ครับ **TPA**

สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น
Thai-Nichi Institute of Technology (TNI)
泰日工業大学

กำลังเปิดรับสมัครนักศึกษา

ระดับปริญญาโทและปริญญาตรี

(ต่อเนื่อง/เทียบโอน)

ปีการศึกษา 2552

ระดับปริญญาโท มีคอร์สสัมมนาพิเศษที่ประเทศญี่ปุ่น

บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มีภาคเรียนวันเสาร์-อาทิตย์ (MIM, EEM) และภาคค่ำเรียนวันธรรมดาเฉพาะ (EEM)

☉ สาขาการจัดการอุตสาหกรรม (MIM), การจัดการวิสาหกิจสำหรับผู้บริหาร (EEM)

“สอนแบบเจาะลึก ตรงประเด็น เน้นการวินิจฉัยปัญหา ปฏิรูปองค์กรตอบสนองภาคธุรกิจและอุตสาหกรรม”

รับสมัครตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ระดับปริญญาตรี หลักสูตรต่อเนื่อง/เทียบโอน มีภาคเรียนวันเสาร์-อาทิตย์ และภาคค่ำเรียนวันธรรมดา

☉ สาขาคอมพิวเตอร์สารสนเทศ (IT), การจัดการอุตสาหกรรม (IM), บริหารธุรกิจญี่ปุ่น (BJ)

รับสมัครตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

Ins. 0-2763-2600 ต่อ 2601-2606 E-mail: admission@tni.ac.th Website: www.tni.ac.th